

SINIF YÖNETİMİ UYGULAMALARINDA DEĞİŞİM VE YENİ PARADİGMALAR

Murat GÖKALP*

Ebru GÖNÜLAL**

Öz

Bu çalışmada sınıf yönetiminin değişmesi ile ilgili yeni somut örnekler ileri sürülmektedir. Çağımız sistemleri değişime zorlamaktadır. Değişim isteği çoğu zaman istenilen bir olgu olarak da görülmemektedir. Fakat değişime direnmenin anlamsız olduğunu gören sistemler uyum sağlamak için çaba göstermektedirler. Sınıf yönetimi kavramı da bu değişim isteğinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu alanda son yıllarda önemli düzeyde çalışmalar yapılmaktadır. Bu çalışmalar öğretmenlere sınıf yönetimi alanında yeni bir bakış açısı kazandırmaktadır. Öğretmenlerin kullanmaları amacıyla yaratmaya çalıştıkları buna benzer sınıf ortamı stratejileri üzerinde çalışıldı ve "Sınıf Yönetimi" alanının bir parçası olarak uzun seneler geliştirilerek öğretmenlerin kullanımına sunuldu. Bu makale bu alanda son zamanlarda yapılan değişiklikleri inceleyerek yeni yaklaşımlara somut örnekler sunmaktadır. Araştırmanın amacına ulaşabilmek ve yeterli bilgileri toplayabilmek için tarama modeli kullanılmıştır. Bu amaçla geçmişte var olan durumun incelenmesi yapılarak betimlenen durumdan yeni yöntemler geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: sınıf yönetimi, yönetim ve eğitim, ödüller

MODIFICATION AND NEW PARADIGMS IN CLASSROOM MANAGEMENT APPLICATIONS

Abstract

In this study, it has been put forward a new concrete examples about changing class management. Our era has been forcing the systems to be changed. Changing desire usually has been seen as a wanted event ,too. But the systems which knew meaningless insisting on changing has been struggled for getting adaptation. Conception of class management has also been appeared as a result of changing desire. In this field many important studies has been done recent years. These studies have been acquired a new views to the teachers about class management field.

It has been studied about on the strategies of class atmosphere that teachers desired to study and to use like this and has been offered for the teachers' using as a part of the field of "Class Management" for years. This article has been offering concrete examples to the new approaches as examining the changing that made lately in this field. It has been used survey model to reach to the aim of researching and to find enough knowledge. With this purpose new methods have been developed from the defined situation as examining the exist situation in the past

Keywords: class management, management and education, rewards

GİRİŞ

Öğretmenler genelde kontrolü öğrencilere vermek istemezler. Onlara, sınıfta kontrolü elinde tutmanın iyi bir öğretmenin özelliği olduğu öğretilir. Öğretmenlerin sınıf içindeki kontrollerinin seviyesi, yönetim tarafından, sıklıkla, öğretmen odalarına hiç öğrenci göndermezlerse bundan genelde mutluluk duyarlar ve bunu öğretmenin kontrolü elinde tuttuğuna ve işini iyi yapıyor olduğuna yorarlar.

Öğretmenin öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarını karşılamanın yanı sıra ikinci önemli görevi "sınıfı yönetmektir". Sınıf sosyal bir sistemdir. Dolayısıyla sınıfın organizasyonu ve yönetimi öğretmenin sorumluluk alanı içinde olmalıdır. Öğrencinin başarısı için öğretimle sınıf yönetimi

* Doç. Dr., Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Samsun, Türkiye, gokalp@yahoo.com

** Doktora Öğrencisi, Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Samsun, Türkiye, ebrugonulal@gmail.com

arasındaki birbirini tamamlayıcı ilişki göz ardı edilemez. Bu bilgiler ışığında öğretmenin öğretmenlik meslek bilgisi ile ilgili iki temel yeterlik alanından söz edilebilir. Bunlardan birincisi öğretim yöntemlerine ilişkin yeterlikler, ikicisi sınıf yönetimi ile ilgili yeterliklerdir.

Etkili bir sınıf yönetimi, sınıfta kuralların belirlenmesi, geliştirilmesi, öğretmenin liderlik özellikleri, sınıfta iletişim, motivasyon yönetimi, sınıf içinde zamanın kullanımı, sınıfın organizasyonu ve öğrenme ortamı oluşturma gibi çok geniş bir bilgi ve beceri alanını kapsamaktadır.

Sınıf yönetimi, sınıf kurallarının belirlenmesi, uygun bir sınıf düzeninin sağlanması, öğretimin ve zamanın etkili bir şekilde yönetilmesi ve öğrenci davranışlarının denetlenerek olumlu bir öğrenme ikliminin geliştirilmesi olarak tanımlanmaktadır (Çelik; 2005). Sınıf yönetimi iki temel boyut üzerinde odaklanmıştır: bu iki boyut sınıf düzeni ve öğretindir. Öğretmen hem sınıfın düzenini korumaya çalışırken, hem de etkili öğretimi gerçekleştirmeye çalışır. Sınıf yönetimi, öğretmen, öğrenci, program, içerik, zaman, mekân, teknoloji, yöntem arasında etkili bir eşgüdümleme gerçekleştirerek sınıfı öğrenmeye elverişli bir ortama dönüştürmeye yönelik etkinliklerin tümü olarak tanımlanabilir (Sarıtaş, 2006).

Okulun temel üretim birimi olarak davranış değiştirme işleminin gerçekleştiği özel bir çevre olan sınıf, bilişsel, duyuşsal ve devinimsel açıdan farklı bilgi ve beceriye sahip bir grup öğrenciden oluşmaktadır (Celep 2002). Sınıfta öğrenme ortamının ve yaşantılarının düzenlenmesi ve yönetilmesi, öğretmenlerin sorumluluğu olarak kabul edilmektedir. Sınıflardaki süreçlerin ve programın yöneticisi olarak kabul edilen öğretmenlerden, öğretim hedeflerini gerçekleştirebilmek amacıyla bu ortamda bulunan her türlü madde ve insan kaynağını etkili bir şekilde yönlendirilebilmesi ve yönetilebilmesi beklenmektedir (Balcı 1993; Aydın 1998).

Değişim önceki durum açısından farklılaşmayı ve çeşitlenmeyi ortaya koyduğunda değişen şeyler veya nesnelere önceden var olan; tarzların bir reformasyonunu ve bileşimini temsil eder (Şimşek ve diğerleri, 2003, s.331). Değişim konusu ile yakından ilgili olan sosyal bilimciler süreklilik, akıcılık ve çeşitlilik içinde bir takım felsefi sorunlarla yüz yüze gelmişlerdir. Aristoteles'e göre değişimin üç ana biçimi vardır. Bunlar sırasıyla: hareket, bozulma ve meydana gelmedir. Kant ise değişmeyi ya bir şeyi tanımlayan özel niteliklerin değişikliğe uğraması, ya da bir şeyin başka bir şeye dönüşmesi olarak tanımlamaktadır (Yeniçeri, 2002).

Cangelosi (1989) göre; sınıfta zamanın tümü, eğitsel amaçlara yönelik etkinlikler için kullanılmalıdır. Bunu sağlamanın bir yolu, sınıf süreçlerinin dikkatle planlanması, zamana bağlanmasıdır. Öğretmen, zaman yitirici yönetsel işlerle de sınıfta fazla uğraşmamalıdır. Öğretmenlerin öğrenciler karşısında göstermiş oldukları sınıf yönetimi yaklaşımları genel olarak iki kategoride sınıflandırılabilir: Öğrenci merkezli sınıf yönetimi ve öğretmen merkezli sınıf yönetimi yaklaşımı (Yaşar, 2008).

Her ortamda geçerli olabilecek en etkili ve tek bir sınıf yönetimi yaklaşımı yoktur. Ortam, ulusal ve yerel kültüre öğrenci düzeyine ve sınıfın grup yapısına göre sınıf yönetimi yaklaşımları farklılıklar gösterebilir. Alan yazında "Sınıf Yönetimi Yaklaşımları"nın çeşitli açılardan incelendiği ve değişik başlıklar altında gruplandırıldığı görülmektedir (Ağaoğlu, 2002; Aksoy, 2001; Aydın, 2004; Doyle, 1986; Duman, 2004; Turan, 2004). Bunları; geleneksel, otokratik (baskıcı), gelişimsel, etkileşimsel, demokratik (özgürlükçü) ve çağdaş sınıf yönetimi yaklaşımları olarak değerlendirmek mümkündür. Eğitim etkinliklerinde, beklenen başarıyı elde etmenin birinci koşulu etkili bir sınıf yönetimi olarak görülmektedir (Aytekin,2007).

Lemlech, sınıf yönetimini sınıf yaşamının bir orkestra gibi yönetilmesi olarak tanımlar (Başar, 1999). Bandura (1977), klasik veya operant (edimsel) öğrenme durumlarının dışında, insan davranışını açıklayan yeni bir kuram geliştirdi. Bu kurama "sosyal öğrenme kuramı" diyoruz. Bandura'ya göre; insanlar, herhangi bir koşullanma sürecinin yaşanmadığı durumlarda da

öğrenebilmektedir. Bu kurama bağlı olarak, özellikle sosyal rollerin, cinsiyetle ilgili rollerin öğrenilmesinde, sosyal becerilerin kazanılmasında "model alma (modelling)" görüşü geniş kabul görmektedir.

Sınıf içi etkinlikleri etkili bir biçimde düzenleyip sürdürebilme ve öğrenci davranışlarına rehberlik edebilme becerisi olarak tanımlanır. Öğretmen ve öğrencilerin çalışma engellerinin en aza indirilmesi, öğretim zamanının uygun kullanılması ve öğrencilerin derse etkin katılımının sağlanması olarak da tanımlanır.

Önceleri sınıf yönetimi istenmeyen öğrenci davranışları üzerinde kontrolü ifade etmekteydi. Bu yöntemde öğretmenler zamanlarının çoğunu sınıf disiplinine ayırıyorlardı. Öğretmenler öğretim zamanı bulamamaktan şikâyet ediyorlardı. Günümüzde sınıf yönetimi öğrenmeyi sağlayıcı sınıf ortamının sağlanması ile açıklanmaktadır.

Öğretmenler eğer öğrencilerin özgürlüğü artarsa, kontrolü kaybetmekten korkarlar. Bir sınıf, öğrencilerin öğrenmek amacıyla toplandıkları bir mekândır. Öğretmenler için sınıfta güvenli ve düzgün bir sınıf ortamı yaratabilme bir yaşamsal maharettir ve öğrencilere en iyi şekilde istifade edilebilecek öğrenme ortamını sağlar. Öğretmenlerin kullanmak maksadıyla yaratmaya çalıştıkları buna benzer sınıf ortamı stratejileri üzerinde çalışıldı ve "Sınıf Yönetimi" alanının bir parçası olarak uzun seneler geliştirildi. Bu makale bu alanda son zamanlarda yapılan değişiklikleri inceleyecek ve yeni yaklaşımlara somut örnekler sunacaktır.

Sınıf, öğrencilerle yüz yüze olunan bir yerdir. Eğitimin hedefi olan öğrenci davranışının oluşması burada başlar. Eğitim için gerekli birincil kaynaklar olan öğrenci, öğretmen, program, kaynaklar, sınıfın içindedir. Eğitim yönetiminin kalitesi, büyük ölçüde, sınıf yönetiminin kalitesine bağlıdır.

Etkili bir eğitimin değişkenleri arasında en çok yer kaplayanlar, sınıf yönetimine ilişkin özelliklerdir: Genel sınıf kurallarının iyice açıklanmasının temel amacı belli bir süreç için öğrencilere ahlaki bir otorite sağlayacaktır (verecektir). Örneğin diğer insanların mülkiyetine saygı gibi kurallar bütün öğrenciler tarafından anlaşılacak ve desteklenecektir. Basit bir kural, okula ait bazı çalışma kitaplarının korunmasını, temiz ve itinalı kullanılmasını sağladığı gibi, malzemelerin tahrip edilmesini ve çalınmasını önlemede de yardımcı olabilir.

Bir öğretmen her gün yaşamının önemli bir bölümünü sınıfında geçirmektedir. Bu süre branşın özelliğine göre değişmektedir. Yani günün önemli saatlerini öğrencilerine ayırabilmektedir. En önemli soru şudur: Bu zaman, öğrencilerin en iyi şekilde öğrenmelerini sağlamak için nasıl en verimli şekilde kullanılmalıdır? Sınıf öğretmenin, zamanı en iyi şekilde kullanabilmesi sınıf yönetiminin bilimsel öğeleri ile doğrudan ilgilidir.

Tarihsel Bakış Açısı

1970'ler ve 1980'lerde araştırmacılar ve uygulayıcılar, bir odanın nasıl düzenlenebileceği, nasıl güvenilir hale getirileceğini ve sınıfta öğrenciler için nasıl davranış kuralları tayin edebilecekleri konusunda yönetim sorunlarını incelediler. Yönetim Randolph (1985) tarafından kurum hedeflerini başarabilmek için diğerleriyle çalışmak olarak tanımlandı. O dönemin asıl reform gündemi olan "efektif okullar" kurum düzeyinde ele alındı.

Değişim

Asıl vurgulanılan temel şey değişimin kurum düzeyinden öğrenene doğru olduğudur. Geçiş sembolize eden "Learner-centered Psychological Principles: Guidelines for School Redesign and Reform" yani "Öğrenen temelli psikolojik prensipler: Reform ve yeniden tasarım için ana hatlar" çok önemli bir dokümandır. Psikologlar ve öğreticiler tarafından araştırılarak öğrenme alanında yaratılan bu dokümanın amacı yararlı bilgi tutarlılığı sağlama, motivasyon ve insan gelişimidir. Bu prensiplerin kullanımı eğitim reformunda paylaşılan hedeflere hizmet edecektir. (American Psychological Association Presidential Task Force on Psychology in Education, 1993) toplumda yaşanan değişimler çocukların etkileşim içinde oldukları çevreyi

büyük ölçüde değiştirmiştir. (Okutan ve diğerleri,2003, s.6) Burada değişimin öncüleri öğretmenlerdir. Başar (2001)'e göre, öğretmen bilgi taşıyıcı ve aktarıcı değil, bilgi kaynaklarına giden yoları gösterici, kolaylaştırıcı birer eğitim lideri olmalıdır. (Başar,2001, s.2) Bu bakış açısı şimdi sınıf yönetimi ve disiplini alanına yansıyor. Araştırmacılar kontrol edebilmek için yollar genişletmekten ziyade onların hareketlerini daha iyi anlama üzerinde odaklanıyorlar (Solomon, Watson, Delucchi, Schaps, & Battistich, 1991). Birçok ortaya çıkan sınıf yönetimi disiplini programları öğrencilerin temel gereksinimleri karşılandığında, kötü davranışlardan kurtulma inancı üzerine dayanıyor.

İnançlar

Her çağda her toplumun eğitime olan inancı farklılık göstermiştir. Fakat günümüzde özellikle eğitimin bireyi ve toplumu değiştirme gücüne olan inanç çok daha fazla artmıştır. Konu eğitim olunca öğretmenlerin değişime olan inançları çok önemlidir.

Sınıfta çocuklarla nasıl çalıştığımız esasen bizim çocukların nasıl hareket edeceklerini öğrenmelerine olan inancımızla şekillenir. Bir uçtaki inanca göre, öğrenciler sisteme uyabilmek için öğrenmesi gereken pasif bilgi alıcılarıdır ve öğrenmeleri için ödül ve cezaların açıkça tespit edilmesine ihtiyat vardır. Vurgu usul ve standart üzerinedir. Diğer uçtaki inanca göre, öğrenciler aktif, pozitif, motive olmuş ve tek problem çözücüleridir. Vurgu seçim üzerinedir. Öğretmenlerin kendi inanışlarıyla uygun strateji kullanımına yatkınlıkları sürpriz değildir (Hoy ve Forsyth, 1986; Short, Short, & Blanton, 1994).

Usuller ve Kurallar

Kural davranışımıza yön veren uyulması gereken ilke olarak tanımlanmaktadır (TDK 1998). Kurallar ve sonuçlar belirsiz olduğunda öğrencilerde sistemi keşfetme çabası artacaktır. Öğretmenler ihlal edilmeden önce kabul edilebilir davranışları açık ve belirli bir şekilde bildirmek ve bu standartlara uyulmadığı takdirde neler olacağı konusunda konusun da öğrencilere bilgi vermek durumundadırlar (Aydın,1998).

Tüm sınıfların işlevlerini randımanlı yerine getirebilmeleri için usullere ve kurallara ihtiyacı vardır. 1970'ler ve 1980'ler de yapılan birçok araştırma çalışması öğretimin önemini vurguladı. Bazı çalışmaların onların ilk dört günde öğretilmesi şeklinde açık teşhisi vardı (Leinhardt, Weidman, & Hammond, 1991). Bu arada diğerleri de okulun ilk birkaç haftasında olmasını tavsiye ettiler (Hutchins et al., 1991).

Sınıftaki kuralların ve usullerin doğası ve nasıl formüle edildiği öğretmenlerin sistem inançlarına göre farklılık gösterir. Kurallar çoğu kez, öğretmenlerin sınıfın işleyişinde önceden tahmin ettikleri problemlere ve bu olayların tekrarlanmasını önlemek amacıyla tesis ettikleri kural ve usullerden meydana gelir. Kuralların genel hatları:

Hem sizin hem de öğrencilerin hatırlayacağı az miktarda kural yapınız.

Kuralları düzenli bir ortam oluşturduğu ve başarılı bir öğretime destek vermesinden dolayı seçiniz. Mesela önemli bir sorun sakız çiğneme olabilir. Bu belki de öğrenimi kayda değer biçimdeki engellemiyor. Bu kuralları elden geldiği ölçüsünde birden çok anlama gelmeyecek şekilde yapın. Kurallar hareket tarzı olarak ifade edin: "Ellerinize ve ayaklarınıza hâkim olun" cümlesi "Kavga yok" cümlesine göre daha açıktır.

Binadaki tüm yetişkinlerin tek biçimde uygulamaya hazır oldukları kuralları seçin. Öğrenciler orada çifte standart olduğunu anarlarsa, limitleri zorlayacaklardır (Hutchins ve diğ., 1991). Kurallara yegâne yaklaşım "Mantıklı Disiplin" programlarının içeriğidir. Bu programda kurallar, "Sen sınıfta istediğini başkalarının haklarına müdahale etmedikçe yapabilirsin" prensibinden ortaya çıkar (Gathercoal, 1990). Bu programa anayasa altında vatandaşın hakları ve sorumlulukları çerçevesinde şekil verildi. Öğrenciler bu prensiplere dayanarak sınıf kuralları geliştirir ve samimiyetle kurallara bağlı olmadaki rıza gösterirler.

Öğrenci kuralları ihlal ettiğinde öğretmen sorar, "Bu çocuğun ne bilmesi gerekiyor?" (Gathercoal, 1990). Tutum ve davranış öğretimine ek olarak, öğretmenler ihlalin sonucunu her zaman idare etmek zorundadırlar. "Mantıklı disiplin"nin iki tanımsal karakteristiği: İhlalin doğasıyla tutarlıdır. Gereksinimleri yansıtırlar ve en iyi biçimde hem öğrenciyi ve okul topluluğunu ilgilendirirler. Er geç, "Mantıklı disiplin" öğrenciler tarafından da tasarlanmalıdır. Diğer birçok meydana çıkan sınıf yönetimi programları da öğrencinin sınıf yönetimi tasarımının talep edilmesi ve vurgulanılmasını ileri sürer.

Yönetim ve Eğitim

Yönetim ve eğitim kavramları alan olarak yanlış bir ikiye bölünme arz ediyorlar. Öğrenciler ve öğretmen dersi inşa etmek ve eğitim hedeflerine ulaşmak maksadıyla bir arada çalıştıklarında, yönetsel ve eğitimsel yöntemler beraber meydana gelir (Weade ve Evertson, 1991, s.136).

Usuller yöntemler veya becerilerdir. Öğretmenlerin herhangi bir beceriyi öğretmesi gibi aynı şekilde düşünülebilir. Çünkü öğretim, insanların nasıl öğrendiği hakkında ne biliyorsak onu yansıtmalı, öğrenenin bir beceriyi veya yöntemi üç evreden geçerek elde etmesini dikkatle gözden geçirmek yararlı olacaktır: inşa modeli, şekil verme ve içselleştirme. Bu evreler hakkında araştırmalar "Bir değişik sınıf çeşidi" içinde bulunabilir: öğrenim boyutlarıyla öğretim (Marzano, 1992); ve öğretmenin bu üç evre süresince kullanabileceği stratejiler öğrenme boyutları öğretmen kılavuzu içinde bulunabilir (Marzano, Pickering, Arredondo, Blackburn, Brandt, ve Moffett, 1992).

İnşa Modelleri

Beceri veya yöntemleri öğrenmek maksadıyla, öğrencinin son şeklini almayan basamak modellerine girişmesi gerekli. Hunter'ın "Bağımsız öğrenci geliştirme" (1976) da yaptığı klasik çalışması öğrenciler için "modelleme" yöntemlerinin önemi üzerinde odaklandı. Bu kavram beceri temelli olan pek çok sınıf yönetimi programlarında aslında var olan şeydir.

Öğrencilerin model oluşturabilmelerine yardım etmek maksadıyla kullanılacak bir strateji "Düşüncelerinizi beceriyi veya yöntemi gösterirken ifade ediniz" dir (Marzano ve diğ., 1992, s.62). Öğretmenlerin kullanabileceği ilave stratejiler de, öğrencilere usul veya iş akışı çizelgesi yaratmalarını sağlayacak bir yazılı adım basamakları kümesi sunmaktır.

Öğrencilere sınıfta usul (iş programı) modelleri inşa edebilmelerinde yardımcı olmak öğrencilere ne yapacağını söylemekten daha etkili olduğunu kabul etmek, yeterli değildir.

Şekli Verme

Bu ikinci evrede öğrenci, iki ana metot içerisine sokulur. Birincisi prosedürü kavramsal düzeyde anlamadır ve diğeri beceri veya metodun kendisini değiştirmedir. Vygotsky (1978) henüz bir beceri edinmemiş fakat aslında bir miktar bilgi sahibi bir öğrenenin geliştirme alanında çalıştığında en fazla rehberliğe gerek duyar hipotezinde bulunmuştur (Marzano ve diğ., 1992, s.60).

Hunter'ın derste usulleri öğretmek için strateji öğeleri, öğretmen geri dönüt-düzeltilme sağlama sunduğu sırada öğrencilere beceri ve metotları uygulamaya fırsatları sağlama, usulleri derste öğretmek için Hunter'ın stratejisinin önemli bir parçasıdır.

İçselleştirme

Bir beceri veya usulün otomatik kullanımı için uygulamaya ihtiyacı vardır ve çok sayıda olmalıdır. Bu prensip Hunter tasarımının öğeleri "Bağımsız uygulama" içinde gösterildi. Pek çok öğretmen öğrencilerin sınıfın usullerini (sınıf adetlerini) içselleştirmesini istiyor. Öyle ki bunlar otomatik olsun. Bazı öğretmenler ödüllerin bu prosesin ayrılmaz bir parçası olduğuna inanıyorlar.

Ödüller

Bizim inançlarımız ödülleri nasıl kullandığımızı etkiler. Öğrencinin (öğrenci) açık ödül ve cezalara gereksinimine inananlar için dıştan gelen ödüller öğretim yönteminde önemli bir malzeme."iyi davranışlar" için dıştan gelen ödüllerin kullanımını vurgulayan programlar var ve harici ödüllerin ve cezalandırmanın zorunlu olduğunu düşünen eğitimciler genellikle onları kullanırken rahat hissederler. Diğerleri ise harici ödüllerin kullanımının zararlı olduğuna inanır. Bir kısım araştırmacı dışsal ödüllerin kullanımının asıl motivasyonu azalttığını buldular. (Solomon ve diğ. 1991). Kendilerinin rolünün öğrencilerin kişisel kontrollerini geliştirmeye yardım etmek ve öğrencilerin öğrenmek maksadıyla kendilerine özgü motivasyonu artırmak olduğuna inanan öğretmenler genellikle aşırı ödüllere dayanan programlardan kaçınırlar.

Davranışlara Değer Bıçme

Bizim inançlarımız aynı zamanda öğrenci davranışlarına nasıl değer biçtiğimiz ve bu bilgiyi nasıl kullandığımıza etki eder. Dizinin bir ucunda otorite, tavrın beklentilere olan bağlılık derecesini teşhis ettiğine ve sonuçları verdiği inanan eğitimciler vardır. Diğer uçta olanlar ise, öğrencinin bilgileri ölçüp biçmesi gerektiğine ve davranışlarını değiştirmek için karar vermelerine inananlar vardır.

Etkili öğrenciler kendilerinin gücünü ve zayıflıklarını anladıklarında ve kendi strateji repartuvarlarına öğrenmek için girdiklerinde en iyi şekilde çalışırlar. Son yıllarda, bu bilgi çeşidi ve düşünme üzerindeki kontrol kendi bilgisinin farkında oluş adını almıştır. Akademik arenadaki bilginin farkında oluş üzerinde öğrencilerin kendi hareketleri hakkında nasıl düşünecekleri konusundaki çalışmalar bizim anlayış alanımıza havale olmaya başladı.

SONUÇLAR ve TARTIŞMA

Sınıf Yönetimi bir başkalaşım geçiriyor. Odak daha çok öğrenciler ve kelebeğin ortaya çıkmasını özendiren çevre oluşumu üzerinde toplanıyor. Öğretmenlerin hala kendilerini merkezde görmeleri öğrencilerin iç dünyalarındaki yaratıcı özelliklerini kullanamamalarına neden olmaktadır. Pekiştireçlerin gereksiz ve yanlış kullanımı öğrencilerin öğrenme ve eğitilmelerinde sapmalara yol açmaktadır. Değişimin kurum düzeyinden öğrenene doğru yapılması gereği ortaya çıkmaktadır. Sınıf yönetimi disiplini ile ortaya çıkan yaklaşımlar öğrencilerin kötü alışkanlıklarını yok etme üzerine inşa edilmiştir. Kurallar öğrenci davranışlarına yön veren ilke olarak kabul edilmektedir. Sınıf ortamının hazırlanmasında mutlak kurallar ve usullere ihtiyaç duyulmaktadır. Kurallara olan ihtiyaç " Mantıklı Disiplin" yaklaşımı ile olmalıdır. Mantıklı Disiplin öğrenciler tarafından da tasarlanmalıdır. Öğrencilerin talepleri de dikkate alınmak zorundadır. Etkili öğrenciler yaratmak istiyorsak, öğrencilerin devinişsel güçlerini harekete geçirmek zorundayız ve onlara bu alışkanlıkları kullanmada kılavuzluk yapma gereğini duymalıyız.

KAYNAKÇA

- Aydın, A. (2004). Sınıf Yönetimi, Ankara, Tekağaç Eylül Yayıncılık.
- Ağaoğlu, E. (2002). Sınıf yönetimiyle ilgili genel olgular, Kaya, Z. (Ed) Sınıf Yönetimi, (ss. 1-14) Ankara, PegemA Yayıncılık.
- Aksoy, N. (2001). Sınıf yönetimi ve disiplin modellerinin dayandığı temel yaklaşımlar. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 25, 9-20.
- Aydın, A. (1998). Sınıf Yönetimi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- American Psychological Association Presidential Task Force on Psychology in Education. (1993). Learner-centered psychological principles: Guidelines for school redesign and reform. Washington, DC and Aurora, CO: American Psychological Association and Mid-continent Regional Educational Laboratory.
- Aydın, M. (1998). Eğitim Yönetimi Hatipoğlu Yayınevi, Ankara.

- Aytekin, Halil. (2007). Sınıf Yönetimi ve Disiplinle İlgili Kurallar Geliştirme ve Uygulama. Leyla Küçükahmet (Ed.). Sınıf Yönetimi, Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Balcı, A. (1993), Etkili Okul. Ankara: Yavuz Dağıtım.
- Bandura, A. (1977). Social Learning Theory. Englewo0d Cliffs, NJ.: Prentice-Hall.
- Başar, H. (2001). Sınıf Yönetimi, Pegem Yayıncılık Ankara.
- Başar, H. (2004). Sınıf Yönetimi. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Brown, A. L., & Campione, J. C. (in press). Designing a community of young learners: Theoretical and practical lessons. Le Revue Francaise de Pedagogie.
- Cangelosi, J. (1988). S. Classroom Management Strategies. Newyork: Longman Inc.
- Celep, C. (2002). Sınıf Yönetimi ve Disiplini. (2. Baskı) Ankara: Anı Yayıncılık.
- Çelik, V. (2005). Sınıf Yönetimi. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Gathercoal, F. (1990). Judicious discipline. The Education Digest, 55(6), 20-24. Hutchins, C. L. et al. (1991). A+chieving excellence: An educational decision-making and management system. Aurora, CO: Mid-continent Regional Educational Laboratory. Leinhardt, G., Weidman, C. & Hammond, K. M. (1991). Introduction and integration of classroom routines by expert teachers. In U. Casanova, D.C. Berliner, P. Placier, & L. Weiner (Eds.). Classroom management: Readings in educational research (pp. 22-62). Washington, DC: National Education Association.
- Marzano, R. J. (1992). A different kind of classroom: Teaching with dimensions of learning. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Pickering, D. J., Arredondo, D. E., Blackburn, G. J., Brandt, R. S., & Moffett, C. A. (1992). Dimensions of learning: Teacher's manual. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Okutan, M. (2003). Disiplin Problemlerinin Sürekliliği, Sınıf yönetimi (Ed. Emin Karib), Pegem Yayıncılık, Ankara.
- Randolph, W. A. (1985). Understanding and managing organizational behavior. Homewood, IL: Richard D. Irwin, Inc.
- Rethinking Student discipline. Thousand Oaks, CA: Corwin. Solomon, D., Watson, M. S., Delucchi, K. L., Schaps, E., & Battistich, V. (1991). Enhancing children's prosocial behavior in the classroom. In U. Casanova, D. C. Berliner, P. Placier, & L. Weiner (Eds.). Classroom management: Readings in educational research (pp. 186-212). Washington, DC: National Education Association.
- Sarıtaş, M. (2006). Öğretmen adaylarının değerlendirmelerine göre sınıfta istenmeyen öğrenci davranışlarını değiştirmek ve düzeltmek amacıyla yararlanılan stratejiler, Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı, 19 (1): 167-187.
- Şimşek Şerif, M., Akgemci T. & Çelik A. (2003), Davranış Bilimlerine Giriş ve Örgütlerde Davranış, Adım Matbaacılık, Konya.
- Türkçe Sözlük (1988). Atatürk kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara
- Weade, R., & Evertson, C. M. (1991). The construction of lessons in effective and less effective classrooms. In U. Casanova, D. C. Berliner, P. Placier, & L. Weiner (Eds.). Classroom management: Readings in educational research (pp. 136-159). Washington, DC: National Education Association.

- Yaşar, S. (2008). Classroom management approaches of primary schoolteachers. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Bölümü.
- Yeniçeri, Ö. (2002), "Liderlerin Stratejik Sorumlulukları", Standart Dergisi, S.491 Yıl:41, Ankara.